

PAROCHIE VAN DE H. MARTINUS te Groningen

Parochiebrief 4-12-2021

No. 2021.27. (50)

Inhoud:

1. Van de pastoor
2. Gebeden voor de tweede en derde Zondag van de Advent
3. Een lied voor Sint Nicolaas
4. Hoe wij vieren in deze tijden
5. Livestreamvieringen t.m. de vierde Zondag van de Advent
6. Lezing Heino Falcke over geloof, hoop en duurzaamheid
7. Thuiscollecte
8. Contact

1. Van de pastoor

Donderdag 2 december kwamen diegenen die namens het Collegiaal Bestuur van onze kerk het overleggaan voor het nemen van beslissingen i.v.m. de corona-epidemie vormen bijeen om vooruit te kijken naar Kerstmis. Het resultaat van dat overleg werd vanmorgen aan de pastores en kerkbesturen meegedeeld. Gedeelten uit dat bericht geef ik u hieronder door.

“Terwijl we enerzijds natuurlijk van harte hopen dat de overheid nog vóór Kerstmis tot een versoepeling van de veiligheidsmaatregelen kan komen, zijn we anderzijds realistisch en constateren we dat de ontwikkeling van de besmettingscijfers op dit moment zo'n optimisme niet rechtvaardigt. We gaan er daarom voorsnog van uit dat ook rond Kerstmis de avondlockdown van kracht zal zijn. Gezien de recente maatschappelijke ontwikkelingen verwachten we niet dat hierop een uitzondering zal worden gemaakt voor kerstnachtvieringen.

We hebben in het licht daarvan besloten dat de kerstnachtvieringen in onze parochies zullen vervallen. We kunnen ons gelukkig verheugen in het feit dat er dit jaar wel overdag, op eerste en tweede kerstdag, fysieke vieringen in onze kerken mogelijk zijn. We nodigen u daarom van harte uit deze mogelijkheid ten volle te benutten.”

“Dit omschakelen naar weer een Kerstmis in coronatijd vergt veel van ons. Tegelijkertijd leven we van hoop. Baruch dicht aanstaande zondag: "Kijk naar het oosten, Jeruzalem". Denk je huidige situatie om! Eenvoudig is dat niet, als je een gewaad van verdriet draagt omdat niet allen tezamen kunnen komen. Maar toch: waarom verruilt je die niet alvast voor wat je ook zou mogen dragen: de mantel van Gods schoonheid en gerechtigheid? Blijf ondanks alles hopen en uitzien naar het licht: eens zullen je kinderen van alle kanten samenkomen, zich verheugend over Gods trouw.”

Geen Kerstnachtmis, maar wel een Kerstmis op 26 december

Concreet betekent dit voor onze parochie dat wij gedurende de Advent samen eucharistie kunnen vieren op de tweede en derde zondag van de *Advent (5 en 19 december)*. Maar hoewel de in de vorige parochiebrief aangekondigde viering van de Kerstnachtmis komt te vervallen, kunnen wij als Oud-Katholieke parochie toch *Kerstmis in onze kerk* vieren. Dat kan plaatsvinden op *zondag 26 december* – Tweede Kerstdag – om de gewone tijd om 11.00 uur. Eerste Kerstdag is niet mogelijk omdat op die dag onze Anglicaanse zusters en broeders volgens afspraak hun viering hebben. Normaal gesproken hebben zij ook op de vierde zondag van de maand dienst, maar die vervalt dit jaar. Hierdoor kunnen wij dus op die zondag samen komen om de komst van onze Heer Jezus Christus in onze wereld te vieren. De liturgie van deze dag zal niet die van de Tweede Kerstdag zijn, maar die van de Eerste Kerstdag.

Er wordt nog over nagedacht of en hoe eventueel een *viering voor kinderen* op vrijdagmiddag 24 december georganiseerd kan worden. Daarover zal ik met de ouders van kinderen in onze parochie overleggen.

De 84^e na Willibrord:

5 december televisieuitzending over verkiezing en wijding Bernd Wallet.

A.s. zondag 5 december zendt de EO een programma uit over de verkiezing in 2020 en de wijding in 2021 van mgr. Bernd Wallet tot aartsbisschop van Utrecht. De titel *De 84^e na Willibrord* verwijst naar het feit dat Bernd Wallet de 84^e bisschop van Utrecht is vanaf de H. Willibrord. Het programma geeft niet alleen een beeld van de beide gebeurtenissen, maar ook interviews met betrokkenen over de betekenis daarvan. Een mooi beeld van onze kerk als vierende gemeenschap en een gemeenschap die op synodale wijze haar eigen bisschop kiest. *Zondag 5 december, NPO 2 om 12.40 uur.*

Uit de parochie

Zondagmiddag 21 november werd de doop bediend aan *Elena Celeste Karsten* (geb. 29-6-2020) uit Roden. Het was een mooie viering met haar ouders Tessa en Julie en een aantal mensen met wie zij nauw verbonden zijn.

Op zondag 5 december zal *Trevor Mooijman* uit Veendam zijn gastlidmaatschap van onze parochie omzetten in het lidmaatschap. Van harte welkom en Gods zegen gewenst!

Protestantse lezing: is de toekomst in onze handen of in die van God?

In het blad van de Lutherse gemeente Leeuwarden-Harlingen dat ik als rector van de statie Friesland ontvang, trof ik een bijzonder interessant artikel van de hand van prof. dr. Heino Falcke. Ik wil die graag met u delen en u vindt die dan ook verderop in deze parochiebrief.

Falcke (geb.1966 in Keulen) is hoogleraar Radioastronomie en Astrodeeltjesfysica aan de Radboud Universiteit Nijmegen en doet baanbrekend onderzoek naar één van de meest

mysterieuze verschijnselen van het heelal: zwarte gaten (hij maakte als eerste ter wereld een foto van een zwart gat). Maar daarnaast is hij ook lekenpredikant in de protestantse gemeente in Frechen (Duitsland) waar hij woont.

Op 30 oktober hield deze sterrenkundige en predikant de zgn. Protestantse Lezing, een jaarlijks gebeuren georganiseerd door de Protestantse Kerk van Nederland. Hij deed dat over de vraag of wij, de mens, verantwoordelijk zijn voor de toekomst van Gods schepping. Is die toekomst in onze handen of in die van God? In zijn lezing stond Falcke stil bij het uiterst actuele en urgente thema “duurzaamheid”. Hij zoomt daarin uit op de grootheid van de schepping, de aarde, het heelal, in contrast met de kleinheid van de mens. Om vervolgens in te zoomen op het vertrouwen op God en hoe dat onze houding bepaalt in de omgang met de natuur, de dieren en de mensen om ons heen.

Falcke gaf in een recent interview aan dat hij zijn hoop voor de toekomst helemaal uit God put. Ook als het gaat om de schepping. “Ik weet: ook als mijn einde komt, heb ik nog steeds een toekomst, mét God. (...) Ik vertrouw op een creatieve God. Het wás al een grote verrassing dat God dit heelal heeft geschapen. Wie weet wat Hij nog gaat doen.” Ik heb Falcke in 2017 ontmoet toen ik aartsbisschop Joris vertegenwoordigde bij de erepromotie van Rowan Williams, de oud-Aartsbisschop van Canterbury, aan de Radbouduniversiteit waarbij Falcke de laudatio hield. Ik ervoer hem toen als een sympathiek en erudiet mens.

Er zijn nogal wat mensen voor wie het samengaan van wetenschappelijke inzichten over het ontstaan en de toekomst van het heelal en het geloof in een persoonlijke God als schepper, verlosser en voltooier moeilijk is. De boeiende lezing waarin de wetenschapper en de gelovige samenkwamen en waarin hij ons wijst op onze plaats in en verantwoordelijkheid voor deze wereld van God vond ik zeer de moeite waard. Het is geen kort stukje. Het vraagt misschien zelfs om het een tweede keer te lezen. Maar juist in deze decemberweken waarin we worden gevraagd om zoveel mogelijk thuis te blijven, is er misschien wel een moment te vinden, waarop u dit artikel kunt lezen. Misschien is het iets om eens samen met anderen in onze parochie te bespreken.

Sint Nicolaas

In de dagen dat u deze parochiebrief ontvangt is – een deel van – ons land in de ban van de bisschop van Myra (+ 340). De feestdag van Sint Nicolaas is op 6 december, maar naar goed kerkelijk gebruik begint een grote feestdag al op de vooravond. Hierdoor vieren wij op 5 december pakjesavond. In de parochie zullen wij dat zondag ook een klein beetje merken doordat er tijdens de koffie na de viering pepernoten - de Sinterklaaslekkernij bij uitstek – voor de liefhebbers zijn.

De grote heilige Nicolaas van Myra is de patroon van o.a. zeelieden, kinderen, reizigers, handelaren, slaggers en advocaten. In de Orthodoxe kerken geldt hij na Maria en de apostelen als één van de belangrijkste heiligen. In de provincie Groningen waren/zijn de uit de middeleeuwen daterende kerken van Appingedam, Haren en Obergum aan St. Nicolaas gewijd, terwijl hij met de H. Maria het patronaat van de stads-Groninger Der A-Kerk deelt. In onze eigen Nederlandse Oud-Katholieke Kerk zijn de parochiekerken van Den Helder en Krommenie aan Sint Nicolaas gewijd. Dat mijn verering van deze heilige al van jongs af bestaat, kunt u zien aan onderstaande foto uit 1957 (?) toen één van mijn eerste ontmoetingen met deze bisschop in een warenhuis aan de Vismarkt in de schaduw van de A-kerk plaatsvond. (Later heb ik ook deze bisschop vele keren mogen vertegenwoordigen op

diverse scholen, als hij niet in de gelegenheid was om daar persoonlijk te verschijnen, maar die foto's bespaar ik u maar).

De latere pastoor van de Groningse St. Martinusparochie schudt in 1957 (?) in Groningen vol vertrouwen de hand van de bisschop van Myra.

Om de ware gedachtenis van deze grote heilige ook onder ons levend te houden, plaats ik hieronder een nieuw kerklied voor de feestdag van Sint Nicolaas, dat is opgenomen in het Liedboek 2013.

Blijf gezond en houdt goede moed!

Ik wens u allen in deze donkere dagen aan het einde van het jaar bovenal Gods licht en nabijheid.

Hartelijke groet voor u allen.

Wietse van der Velde, pastoor

2. Gebeden voor de 2^e en 3^e Zondag van de Advent

Tweede zondag van de Advent

Wek op onze harten, God,
zodat wij wakker worden
en opgewekt klaar staan
om uw Zoon te ontvangen
en samen met hem
U van harte te dienen.
Amen.

Derde zondag van de Advent

Zie naar ons om, God,
en hoorde gebeden,
wees ons genadig
en kom naar ons toe,
laat eindelijk opgaan
de zon van uw gerechtigheid
over ons hier op aarde
en ons verduisterd bestaan.
Amen.

Uit: W.R. van der Zee, *Zondagswoorden*.

3. Een lied voor Sint Nicolaas

*Uit de schemer van de tijden
Nikolaos, pleit voor ons.*

Hieronder treft u in cursief de tekst van gezang 754 uit het Liedboek 2013. Het lied is geschreven door Andries Govaert. Toen ik op internet op zoek was naar een gemakkelijk te kopiëren versie van dit lied trof ik het o.a. aan voorzien van een uitleg van de hand van Wiep Koehoorn, die o.a. bestuurslid was van het Nederlands Bijbelgenootschap. Omdat die gedachten mij wel aanspraken, heb ik een deel daarvan hier ook maar overgenomen.

Al in het eerste vers komt Sinterklaas/Sint Nicolaas in beeld. Hij wordt bij zijn Griekse naam genoemd: Nicolaos. Hij is als een "oergestalte", verwijzend naar Gods erbarmen.

*Uit de schemer van de tijden
doemt een oergestalte op,
met legenden, staf en mijter,
beeld van het erbarmen Gods.
Nicolaos,
zegevieren zal het recht voor heel het volk,*

*sta ons bij nu wij hier bidden,
wees van onze woorden tolk.*

Kindervriend

Sint Nicolaas is de patroonheilige van onder andere kinderen, reizigers en schippers. Sinterklaas wordt dan ook niet voor niets wel de kindervriend genoemd. Kinderen staan in het tweede vers van dit lied centraal. Dat tweede vers is best wel heftig, omdat het ziet op al het onrecht dat teveel kinderen ook vandaag de dag nog wordt aangedaan, dichtbij en ver weg.

*Voor het kind dat niet kan spelen
en geen veilig huis meer kent;
dat geen kans krijgt om te leren,
uitgebuit wordt en miskend;
dat geweld gewoon gaat vinden
en gepantserd verder leeft.....
God behoed al deze kinderen,
dat uw aarde toekomst heeft.*

Kinderen verdienen het beste

In het derde vers wordt verwezen naar de legendes over Sint Nicolaas. Zo bevrijdde hij bijvoorbeeld drie dochters van een arme man door buidels met goud in hun huis te strooien. De meisjes, dochters worden in ere hersteld, hen wordt recht gedaan. Het goede valt hen ten deel, Daaraan wordt het strooien van pepernoten en suikergoed tijdens het Sinterklaasfeest ontleend. We zingen dan ook:

*Sint Niklaas, die weet wat recht is
en wat slecht is ondervangt,
vrijgekocht heeft hij drie dochters
van een redeloze man.
Driemaal werpt hij gulden klompjes
door het venster aan de straat,
driemaal ziet een dochter toekomst,
wordt een vrouw, krijgt nieuwe staat.*

*Beeld van Sint Nicolaas in de Oud-Katholieke parochiekerk van Krommenie.
Hier bewijst hij zich wel heel bijzonder als kindervriend. De jongetjes in de kuip aan zijn
voeten verwijzen naar de legende dat een drietal jongemannen die door een wrede en
hebzuchtige herbergier gedood, geslacht en ingepekelde waren om aan zijn klanten voor te
zetten door Nicolaas weer tot leven zijn gebracht!*

De vreemdeling die in onze regio komt

Maar Sint Nicolaas zou Sinterklaas niet zijn, als de reizigers zouden worden vergeten. De term "reizigers" verwijst naar wie vroeger in den vreemde reisde - ook pelgrims - met alle gevaren van dien.

De overstap van die eeuwenoude vreemdeling die door onbekende oorden reist, op zoek naar beter, is niet zo groot, als we even een kleine gedachtensprong maken naar de vreemdeling Anno 2021 die ook onze Europese, Nederlandse, Groningse en Drentse regio binnenkomt. In pers-uitingen worden ze asielzoekers genoemd, of gelukszoekers. Zing maar mee en denk ondertussen onder andere aan de bootvluchtelingen die de Middellandse Zee oversteken om in ons werelddeel, voor hen in den vreemde een nieuw, veilig thuis zoeken:

*Voor wie reizen in den vreemde,
voor wie overvallen wordt
door de stormen, door de schemer,
door de honger, door tekort,
die geen eigen grond meer hebben,
die gevluht zijn om het brood;
God, dat wij elkaar behoeden*

én in weelde én in nood.

Roep om erbarmen

En dan tenslotte de vijfde strofe, waarin de varenden centraal staan. Sint Nicolaos als beschermheer van de schippers, en volgens dit slotvers zelfs ook voor de “scheepslui op de wal”.

Dit vers sluit af met “*Nicolaos, pleit voor ons*”, dat wij allen in "t scheepke onder Jezus' hoede" Gods erbarmen mogen aanroepen, om ons genadig aan te zien, om ons te behoeden voor was ons schaad.

Uit dank daarvoor mag van ons dan ook één en ander worden verwacht in onze zorg voor mens en wereld.

*Al wie varen op het water,
zelfs de scheepslui op de wal,
mogen om Sint Niklaas vragen,
want hij kent zijn makkers wel.
Op de zeeën, woedend, ziedend,
in de stilte voor de storm,
in gebed of in verstrooiing,
Nicolaos, pleit voor ons.*

Een vraag aan ons: waar zouden wij vandaag de dag een voorbeeld kunnen nemen aan de veelbezongen vrijgevege, barmhartige en liefdevolle heiligman, die in zijn leven de Heiligman bij uitstek – Jezus Christus – weerspiegelde?

Wietse van der Velde, pastoor

4. Hoe wij vieren in deze tijden

Na het ingaan van de jongste maatregelen in verband met de toename van het aantal covid-besmettingen heeft de Oud-Katholieke Kerk van Nederland haar regelgeving voor de kerkdiensten en het gebruik van de kerkruimte aangescherpt.

Voor onze kerkdiensten zijn daarvan de volgende punten relevant.

1. De 1,5 meter afstand tussen de kerkgangers – behalve als zij een “bubble” vormen - wordt in acht genomen.
2. Bij het betreden van de kerk desinfecteren de kerkgangers hun handen en dragen een mondkapje op weg naar hun stoel.
De kerkgangers verplaatsen zich verder zo weinig mogelijk tijdens de kerkdienst. Bij verplaatsing wordt een mondkapje gedragen
3. Alle basisregels, zoals handen wassen, geen handen schudden, hoesten en niezen in elleboog blijven onverminderd van kracht.
4. Er zal worden toegezien op een goede ventilatie van de kerkruimte.
5. De collecte wordt bij de uitgang gehouden.
6. De communie vindt (m.u.v. de pastoor) plaats onder één gedaante.

7. Voor de communie komen de communicanten één voor één naar het altaar. De pastoor legt de hostie op de uitgestrekte hand.

Ook als u de communie niet wilt ontvangen kunt u naar het altaar komen en een zegen - waarbij er geen aanraking zal plaatsvinden - ontvangen.

8. Bij de uitgang zal de pastoor geen handen schudden.
9. Bij het koffiedrinken houden wij rekening met de 1,5 meter afstand. Om dat te vergemakkelijken zal er zowel in de gemeentenzaal als in de kerkzaal koffie/thee worden gedronken.

Wietse van der Velde, pastoor

5. Diocesane livestreamvieringen in de komende tijd

Iedere zondag en op de belangrijkste feestdagen wordt voor het aartsbisdom Utrecht een *livestreamuitzending* vanuit de *kathedrale kerk te Utrecht* verzorgd.

Op de landelijke website van de OKKN www.OKKN.nl kunt u de link aanklikken.

Zondag 5 december Tweede zondag van de Advent

Utrecht: 10.00 uur, voorganger pastoor Louis Runhaar

Zondag 12 december Derde zondag van de Advent

Utrecht: 10.00 uur, voorganger pastoor Henks schoon

Zondag 19 december Vierde zondag van de Advent

Utrecht: 10.00 uur, voorganger pastoor Louis Runhaar.

6. Lezing Heino Falcke over geloof, hoop en duurzaamheid

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. God zei: 'Laat er licht zijn', en er was licht.

Onze oorsprong ligt in de duisternis van de tijd voor de glanzende oerknal. Was er toen überhaupt tijd, of was er alleen maar een tijdloze, troosteloze, onverschillige, dode, donkere en woeste oervloed van kwantumschuim?

Er was leegte, maar er was wel gezag. Niet tastbaar, niet zichtbaar, niet meetbaar. Nog niet. Want plotseling barst het heelal los in een flits van creativiteit en licht. Toen - in den beginne - was zelfs de materie nog licht.

Maar dan gaat het wonder zijn natuurlijke gang. Licht en materie beginnen te scheiden, het heelal wordt overspoeld met een zee van waterstof die zich verzamelt onder de invloed van de allerkleinste en de allerzwakste aller krachten: de zwaartekracht. De zwaartekracht van een enkel deeltje stelt helemaal niks voor, maar als vele deeltjes samen trekken, kan ook de zwakste kracht wereldealanden vormen.

Uit de samentrekkende waterstof verschijnen de eerste melkwegstelsels waarin de eerste sterren oplichten van de gloed van kernfusie, en onder de druk van de zwaartekracht. Deze sterren vormen nieuwe elementen: koolstof, stikstof, zuurstof - de elementen van het leven. Sterren ontploffen, vormen neutronensterren en zwarte gaten. Hun dood verrijkt het heelal met de door hun gekweekte elementen. Vernieuwde, drachtige stofwolken trekken nu door onze eigen Melkweg, krimpen alweer onder de invloed van de zwaartekracht en baren nieuwe sterren, eindelijk ook planeten: droog en vast land in de ijle ruimte.

Van deze planeten is onze aarde er één. Haar ontstaan is desalniettemin een wonder. Een dunne dampkring van waterstof en helium verdampt en wordt vervangen door een nieuwe atmosfeer van CO₂ die uit de bodem omhoogstijgt. Eenvoudig, eencellig, en toch ongelooflijk complex en wonderbaarlijk leven ontkiemt overal. Het leven verandert onze dampkring. Methaan komt erbij. De aarde is gevuld met broeikasgassen. Toen was het goed, want de vandaag zo allemachtig schijnende 30 zon was maar een jong nozem, helder schijnend, maar zwakker dan vandaag. Het verrassende broeikas effect helpt de aarde uit de vrieskast te halen en haar een warm gevoel te geven.

En dan zijn er planten. Nog geen tulpen, weilanden of bossen maar eenvoudige cyanobacteriën, blauwalgen die het licht van de zon oogsten en zuurstof kweken. De aarde vult zich met vruchtbaar zuurstof. Klimaatverandering voor het leven! Water en aarde brengen jong groen voort. Aarde, water en lucht beginnen te we melen van levende wezens. Ze worden getuige van en acteurs in de dramatische, gevaarlijke achtbaan van de versnellende ontwikkeling van het leven. Leven ontploft en wordt weer massaal vernietigd. De aarde verandert van een tropisch paradijs in een onherbergzame sneeuwbal – en weer terug. Lucht- en zeemonsters worden de heersers van de aarde, totdat een kosmische inslag hun wereld weer vernietigt. Maar dan brengt de aarde nog iets voort: zoogdieren veroveren de wereld en veranderen ons landschap. Uiteindelijk is er de mens. Klein, bedreigd en naakt, maar ook beziel, bevlogen en bekwaam. Wij dus.

Vandaag hebben wij de wereld veroverd. Wij zijn gestart als een kleine, onbeduidende soort die ooit te horen kreeg: “Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag.” Een belachelijke uitspraak toen. Ongelooflijk. Onmogelijk. Ondenkbaar. Maar zo gebeurde het.

Vandaag is er weer een dominante soort in onze wereld, die de toekomst van deze aarde, de toekomst van haar biotoop, de toekomst van haar klimaat, de toekomst van haar gestalte bepaalt. Wij!

Kijk 's nachts vanuit het ruimtestation naar de aarde. Wat zie je? Licht overal. Mensen bevolken de aarde. Je ziet ons. Ten opzichte van het heelal zijn wij ontzettend klein, maar ten opzichte van de aarde zijn wij talrijk, invloedrijk en hebben wij gezag.

Nu zijn wij ermee bezig de wereld te laten kantelen. Niet de wereld an sich natuurlijk, want die blijft stoer in haar baan, maar het ontzettend dunne schilletje rond de aarde waarin leven bloeit.

Toch is nu iets fundamenteel anders ten opzichte van al die soorten die voor ons kwamen. Wij hebben genoten van de boom van kennis! Wij kunnen niet onschuldig doen zoals de blauwalgen toen. Wij kunnen meten, wij kunnen rekenen, wij kunnen voorspellen, wij kunnen weten. Wij kunnen ons gedrag zelf aanpassen - voordat de wereld ons een aanpassing oplegt. Voor de eerste keer in de geschiedenis van deze planeet is er een soort die bewust de toekomst van de aarde kan bepalen. Wat een kans! Wat een uitdaging! Wat een opdracht!

Laten wij dus onze kennis benutten. Laten wij wetenschap benutten. God spreekt ook door Zijn schepping. God spreekt ook door de wetenschap. Wij moeten er goed naar luisteren, zelfs als die boodschap niet bevalt – misschien juist dan.

De resultaten van de wetenschap zijn eenduidig. Wij weten: het broeikaseffect is reëel. Dit weten wij al 100 jaar. Wij weten ook dat de toename van de broeikasgassen nog nooit zo sterk en nog nooit zo snel was als in de laatste decennia. De hele aarde is een snelkookpan geworden. En je hoeft geen wetenschapper te zijn om te beseffen dat er een punt gaat komen dat de resources van de wereld uitgeput zijn, waar de vervuiling door ons mensen te veel wordt, en waar de invloed van de mens op ons klimaat overgroot wordt. Wie een huis bouwt moet ook leren hoe je het schoon houdt.

Wij weten dit alles. Wij kunnen iets doen en wij mogen iets doen. Ik zie dit niet als bedreiging maar als kans voor ons allen, om echt iets te betekenen en een goede wereld te bouwen voor onze kinderen. Het is tijd om samen aan te pakken.

Maar dan lees ik in HP/de Tijd: "Er is niets om hoopvol over te zijn. Niet over het klimaat, niet over de politiek en niet over de maatschappij. De contouren van een mogelijke burgeroorlog tekenen zich af in vrijwel alle westerse landen, inclusief Nederland."

Van dit soort uitspraken schrik ik dan. Ik schrik niet van de verschrikkelijke feiten, ik schrik van de depressieve houding. Je kunt de wereld alleen redden als je er nog zin in hebt.

We hebben de grootste welvaart van alle tijden. Wij hebben de meest geavanceerde technologieën. Wij hebben de slimste wetenschappers. Wij hebben alle mogelijkheden maar koesteren dit soort suïcidale gedachten? Blijkbaar is er niet een gebrek aan kennis in onze maatschappij maar een gebrek aan hoop.

Ik zie wetenschappers die van alles weten, maar hopeloos zijn gezien de oppermacht van de data en de modellen.

Ik zie de jeugd die vecht voor haar toekomst, maar haar geloof in de toekomst verliest door de traagheid van ons allen.

En ik zie mensen die haat en angst zaaien om hun macht te vergroten, in plaats van verbinding te zoeken.

Alle kennis en alle wetenschap is nutteloos als er geen hoop is, als er geen geloof is, als er geen liefde is. Wij moeten geloven in de toekomst, wij moeten hopen voor de toekomst, en wij moeten de liefde koesteren voor de toekomst.

Naast goede wetenschap zijn daarom ook geloof, hoop en liefde essentiële voorwaarden om de toekomst in te gaan.

Geloof, Hoop, Liefde? Zou dit niet de kerncompetentie van ons christenen moeten zijn? Is hier Als wij de klimaatvervuiling het hoofd willen bieden moeten wij ook de klimaatvervuiling in onze maatschappij aanpakken. Wij hebben een gezonde hoopvolle maatschappij nodig: in onze dorpen, in onze steden, in ons land, op ons continent, en over de hele wereld.

Een dijk moet je immers samen bouwen - ruim voordat de stormvloed er is. Het is volstrekt onzinnig als iedereen zijn eigen heuveltje bouwt naast elkaar en luidkeels op de ander begint te schelden. Dit houdt de vloed niet tegen.

Jonge mensen vragen ons: waarvoor moet ik mij nog inzetten? Heeft de mensheid nog een toekomst? Hebben wij überhaupt een bestaansrecht op deze aarde? Waarom zou ik nog kinderen krijgen als toch alles ten onder gaat?

Christenen moeten hier een goed antwoord op bieden.

Ja, zeg ik, de mensheid heeft een toekomst, want de toekomst is van U, Heer, en U bent voor ons. In ons geloof is God de Schepper, Voltooier, en Verlosser van de wereld. Hij is diegene die er was voordat het licht er was. Als Schepper is Hij (en Ze) oppermachtig groot, maar Hij is ook dichtbij: onmachtig klein, kwetsbaar, medelijdend en toch hoopgevend - als kind in de kribbe en als Verlosser aan het kruis, en Hij is de heilige kracht die ons verbindt door Zijn geest. God is een creatieve kracht waarmee je altijd rekening moet houden: toen, nu en in de toekomst. Kijk naar de ontwikkeling van het heelal. Wie had toen kunnen voorspellen, dat uit een lichtflits atomen en moleculen ontstaan? Wie had kunnen voorspellen dat uit een zee van waterstof lichterlaaie sterren ontstaan? Wie had kunnen voorspellen dat uit stervende sterren en stofwolken de elementen van het leven ontstaan? Wie had kunnen voorspellen dat uit rook, stof en kiezelsteentjes planeten ontstaan? We had kunnen voorspellen dat uit modder en warmte leven ontstaat? Wie had kunnen voorspellen dat het leven vulkaanuitbarstingen, meteorietinslagen en klimaatcatastrofen trotseert? Wie had kunnen voorspellen dat een onbeduidende soort de wereld verovert, verhalen schrijft, liederen zingt, kunstwerken scheidt?

Wie - behalve Jesaja misschien - had kunnen voorspellen dat een gekruisigde timmerman een licht voor alle volken wordt en een gemeenschap sticht die culturen en continenten overstijgt? Laten wij de hoop niet laten zinken en aan de toekomst werken: een toekomst voor de aarde, planten, dieren en onze kinderen. Als je bang bent dat de wereld vol draken is, moet je juist drakenvechters opleiden. Niet vechters die met hun zwaard vechten, maar vechters die met hun hoofd, hart en ziel voor de toekomst strijden. Vertrouw jouw kinderen - ze zijn ertoe in staat.

Laten wij de jeugd vertellen over onze hoop. Dat is onze missie. Een hoop die in de opgestane Christus gevestigd is, een hoop die niet in het graf blijft, een hoop die gemeenschap bouwt, een hoop die mensen verbindt, een hoop die voor iedereen is, een boodschap die de wereld in wil en niet beperkt is tot die kleine zaaltjes van jouw kerk. niet

een belangrijke rol weggelegd voor de kerken in Nederland en in de wereld? Maar een boodschap voor de toekomst blijft een holle, vrome frase als je niks doet. Laten wij goede voorbeelden zijn in onze gemeenten en het huis van de toekomst samen bouwen. Laten wij erover nadenken hoe wij zelf een steentje kunnen bijdragen aan de toekomst. Niet alleen theologisch maar ook echt praktisch. Kunnen wij dit met vreugde en passie doen, in plaats van met gezeur en gejammer? Kunnen wij dit zo doen dat iedereen wint?

Bijvoorbeeld: hoe kunnen we thuis en in onze kerk minder energie verbruiken – en uiteindelijk nog geld besparen? Kunnen we minder plastic gebruiken en minder afval produceren? Kunnen we de coffee-to-go met rust uit een echte beker nemen in plaats van met haast uit een wegwerpbeker? Kunnen we minder vlees eten en toch lekkere, nieuwe smaken ontdekken? Kunnen we tevens onze boeren op een fatsoenlijke manier betalen, zodat ze goed voor het land kunnen zorgen en voor ons gezond en natuurlijk eten kunnen verbouwen? Kunnen we ons geld in duurzame bedrijven beleggen en ook een duurzaam rendement behalen?

Maar laten we ook opletten hoe we met elkaar omgaan. Let op wat je zegt: in het echte leven en op sociale media. In de tijd van het globaal internet is iedereen jouw naaste. Ook al heb jij gelijk en hij niet, dan is jouw naaste nog steeds een door God geliefd mens.

De toekomst moet en mag geen politieke kwestie van links of rechts zijn, waar maar één iemand gelijk heeft. Voor de toekomst is iedereen en alles nodig: iedereen met zijn talenten en zijn mogelijkheden. Nieuwe technologieën bieden een oplossing, maar bomen ook. Wij hebben goede wetenschappers, politici, bankiers en boeren nodig. Ik roep daarom christenen op de beste wetenschappers, politici, bankiers en boeren te zijn.

We hebben kleine stappen nodig, maar ook grote. Laten we samen de grote bedrijven en investment fonds op deze wereld aanspreken: jullie impact op deze wereld is zo groot; het maakt uit hoe jullie werken! Wat is jullie bijdrage om mee te bouwen aan de toekomst? Hoe willen jullie in de toekomst nog geld verdienen, als jullie werk het fundament verteert waarop wij allen staan?

En ten slotte de politiek. Samenwerking lijkt moeilijker dan ooit. Er zijn 19 fracties in de Tweede Kamer en straks duurt de formatie van een kabinet langer dan de gemiddelde leeftijd daarvan.

De kerken zijn trouwens niet beter. Ik heb geprobeerd te tellen hoeveel kerkgemeenschappen er in Nederland zijn, maar durf geen concreet getal te noemen.

In Godsnaam, werk weer samen! Is de versplintering in onze maatschappij vandaag, waar iedereen zo trots op is als teken van vrijheid en emancipatie, niet ook een vorm van ijdelheid en egoïsme? Zijn inmiddels de eigen gevoeligheden belangrijker dan de grote problemen van het land en de wereld? Kun je grote uitdagingen echt beter aan wanneer elke groep kleiner wordt?

Het is goed om te strijden over de juiste weg, maar op een bepaald moment moeten we ook samen optrekken. Misschien hebben wij nu in plaats van strijd een moment van bezinning nodig. Een moment van stilte, een moment van reflectie, een moment van ommekeer, een moment van samen optrekken. Misschien kunnen de kerken hier het goede voorbeeld geven? We hebben een nieuwe start nodig. En nieuwe start voor hoop, geloof, liefde en verbinding. Het kan. Misschien doet niet iedereen meteen mee, maar wij kunnen nu al zaadjes planten. Het is belangrijk naar onze jeugd uit te stralen: wat er ook gebeurt,

er gaat iets nieuws groeien. Jullie hoeven niet in jullie eentje de wereld te redden, maar jullie mogen haar wel veranderen. Wij werken voor jullie en met jullie. Misschien wordt het zwaar, maar als wij zweet en tranen nodig hebben om de wereld te redden, gaan we gewoon zweten, huilen en aanpakken.

Zeker is: hoe later wij beginnen hoe moeilijker het wordt. De tijd om te handelen is nu. Het ontstaan van deze wereld was een wonder op zich.

Het ontstaan van de mens een nog groter wonder. Als wij geloven dat de toekomst van God is, moeten wij ons ook voor de toekomst inspannen. Bid, hoop, en werk voor onze toekomst. Christenen groeien op met de opdracht aan de Mens de tuin van Eden te bewerken en erover te waken. Ook al leven wij niet meer in een paradijs, die opdracht is er nog steeds.

Laten wij samen deze aarde bewerken en bewaken. Laten wij ervoor zorgen dat het wonder door kan gaan. Ja, er zal ooit een einde komen aan deze wereld. Asteroïden gaan opnieuw inslaan op deze wereld, de zon zal uiteindelijk uitdijen tot een rode reus en de aarde verbranden, en het heelal kan misschien ooit exponentieel uit elkaar vallen. Precies voorspellen kunnen wij het einde niet.

Wanneer God het wil, gaat het gebeuren.

Maar wij zijn nergens gevraagd om zelf aan de Apocalyps te werken. God vraagt ons ook niet de hand in eigen boezem te steken en anderen ongestoord hun apocalyptisch werk te laten doen. Integendeel. "Bid tot de Heer voor de stad waarheen ik jullie weggevoerd heb en zet je in voor haar bloei." Laten wij vóór deze wereld werken en bidden, en niet tegen haar. Elke dag die wij hier mogen beleven is waardevol. Elke extra dag in de toekomst is onze inspanning nu waard.

Ik geloof in een toekomst hier op aarde en ik geloof in een nieuwe hemel. Tot de laatste dag wil ik mij daarom blijven inzetten voor deze prachtige wereld. Ik hoop dat jullie meedoen! Als dan mijn laatste dag ooit komt ben ik er niet bang voor. Want ik geloof er echt in: mijn toekomst is van U, Heer. Amen.

7. De 'thuiscollecte'

U kent allemaal dit zinnetje uit de afkondigingen, de zgn. 'thuiscollecte': *"De collecte tijdens het offertorium is bestemd voor het mogelijk maken van onze vieringen"*... Onze vieringen zijn gelukkig hervat, maar nog niet iedereen durft het aan naar de kerk te komen of men is om andere redenen verhinderd om de viering bij te wonen. En toch gaan de kosten gewoon door. Het Bisschoppelijk Bureau herinnerde ons, juist vanwege die doorgaande kosten, de inkomsten uit de thuiscollecten daarom niet te vergeten. Terecht natuurlijk. Verschillende parochies hebben verschillende oplossingen. Wij stellen voor om het simpel te houden. En dat is dat u gewoon af en toe een bedrag overmaakt op de bekende bankrekening van de kerk.

Rekeningnummer van de parochie is:

NL12INGB0003941884 t.n.v. Oud-Katholieke parochie v.d. H. Martinus te Groningen, onder vermelding van 'thuiscollecte'.

Dan weet Christa wat de bestemming is. (Bijkomend voordeel van overmaken is ook nog dat het daarmee aftrekbaar is van de belastingen).

Contact:

Oud-Katholieke parochie van St. Martinus te Groningen

deservitor (waarnemend *pastoor*):

can. drs. Wietse van der Velde,

Jan R. Stuustraat F8,

9663 SE Nieuwe Pekela

tel. 0597 221080/06 481 99 493

secretaris a.i.:

dhr. Ab Mollema, tel. 0512 341 116